reggel korán költse fel. Midőn azonbán hosszas zörgetésre nem nyitott ajtót, betörtek hozzá s a diványan elterülve holtan találták. A dián előtt egy széken állt a töréig leégett gyertya, mellette egy üvegpohár. Az asztalon három levelet találtak, — egyik a vendéglősnek, a másik „Takács István"-nak czímezve Szombathelyen, a harmadik a bíróságnak. A vendéglősnek czímzett levél tartalma a következő volt: „Tisztelt vendéglős ur! Megbocsásson, hogy vendéglőjében oly kellemetlenséget okozok önnek, hogy itt leszek öngyilkossá; sors üldözte ember vagyok, meguntam az életet, czyankalit vettem. Költségem és szobám árát ki fog kerülni a tárczámban levő pénzből, a többi holminat és a leveleket kérem illető rendeltetési helyére juttatni. Szombathelyi illetőségü vagyok az ottani postamesternek fia. Aláírva: Takács Lajos. A vendéglős azonnal jelentést tett a hatóságnál.

— Isten ujja. Censtochau városban (Orosz Lengyelország) e hó 8-dikán mintegy 60,000 cseh, morva és lengyel zarándok gyült össze imádkozni a censtochaui istenanya csodatévő képe előtt. Egyszerre a villám a hivők közé ütött és tizenöt ajtaskodót agyonsujtott.

LEGUJABB.

— **A mozgósitás terve** a legapróbb részletekig ki van dolgozva. Az első mozgósításra előirt ezredek jun. 20-kán fogják kapni a behivó parancsot.

Mozgósittatnak:

A 6-ik számu, Corinini nevét viselő ujvidéki tartalék-ezred (Ujvidék); a 37-ik számu és József főherczeg nevét viselő nagyváradi gyalogsorezred (Eszék); a 39-ik számu debreczeni Alexis nagyherczeg ezred (Temesvár); a Pólában levő 43-ik számu (lugosi) Alamann-sorezred; a 62-ik számu Lajos bajorkoronaherczeg marosvásárhelyi (Kolozsvár) és 79-ik számu otocsáczi Jelasics gyalogezred.

— **Andrássy** gr. visszszalépéséről még folytonosan uj hirek keringenek. Haymerle br. monarchiánk római nagykövetének Bécsbe való hivatását sokféle összeköttetésbe hozák Andrássy ügyével, jóllehet a Törökországgali konvencziót egymaga is elég arra, hogy a külügyminiszter állását megingassa, főleg mióta bebizonyodott, hogy egész sereg rosz következményt vont maga után. Osztrák részről azonban e hirekben is választási manövert sejtenek s főlteszik Andrássyról, hogy magát ideiglenesen mint az osztrák ellenzék vertanuját mutogassa, a kinek bukása beláthatatlan következményeket vonna maga után.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**
Főmunkatárs: **Grünvald József**

redeti
GER
gépek
THE SINGER MFG. CO. N.Y. TRADE MARK
ü. — alkalmazhatás s tartósságuk
edveltebb varrógépei a világnak.
hetenkénti
frt
kevésbbé vagyonosaknak is egy ilyen kereseti forrás
tessék; kaphatók kizárólag csak is
zenben, templombazár 6. sz.

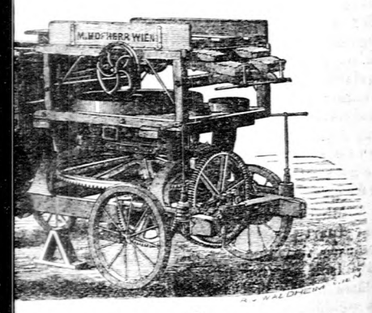

MIKLÓS,
émet mezőgazdasági gépek raktára.
BÉCSBEN.
III. Pragerstrasse 13. sz. Hotel Hungária.
tékuk ül- és belföldi gyártmányu alacsony
árú, álló vagy szállító kerekekre szerelt szilárd alkopeit.
tható 2—4 ló erejü, igen kennyü járatu, legujabb
gány-cséplőgépeit, szabadalmazott leeresztő
, szalmarázóval vagy anélkül.
legujabb csavar-járgánnyal, mely felette nagy
nitatik, kik gépekkel még eddig nem bántak.
idetnek.) (170.)

a legolcsóbb áron és legujabb minta szerint idom- és izlésteljesen előállitani.
Rajzok és fényképekkel kivánatra ingyen szolgálok.
Budapesten, Ferencz-József-tér 4 sz,
Bamberger Frigyes,
(173.) kártpios és diszitő.

zai Dániel örökösei könyvnyomdájában.

1879. XI. évfolyam. — 115. szám. — Szombat, junius 14.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „független párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bármentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Debreczen, jun. 14-én.

Egy társaságban nagy vita folyt a felett, hogy melyik észszerübb vallás, a protestáns-e vagy a katholikus? A társaságnak egyik tagja a protestantismus melletti philippicájában, erősen megtámadta a katholicizmust, sok szentei miatt. Erre egy, a társaságban szintén jelen volt katholikus pap hozzá fordul, s azt kérdi tőle, hogy hiszi-e a szentháromságot? Hogyne, volt a felelet, hiszen azt a protestantismus is elfogadta. Azzal az erővel már hihet valamennyi szentjeinkben, jegyzé meg komolyan a katholikus pap. —

Volt nekünk egy nagy politikai pártunk, hazánk politikai és gazdászati függetlenségét és a democratismust irta zászlójára. Képviselői mintegy hetvenen — azonban egy szép reggel felébredvén, fusióra léptek az akkor kormányon levő párttal, oly formán, hogy ők a szegreakasztották eddigi elveiket, a kormányon levő párt pedig átengedte nekik a husos-fazekakat. A párt nagyrésze, némelyek a csontok elnyerésének reményében, mások azon hitben, hogy képviselőinek fennt leirt eljárása csak arra szolgál, hogy kormányra jutva, elveiket érvényre juttassák, mig ismét mások, mert mint Jókai ur, nem az elvekhezi, hanem a személyhezi hüséget vélték a legnagyobb erénynek — követte képviselőit. — Lőn pedig e percztől kezdve, mind az ostobaság, a mi addig az ideig bölcsesség volt és részint tudatlan, részint pedig felforgató azóta, a ki Magyarország függetlenségéről s több efféle badarságokról kántál; sőt kizárandó az minden hivatalból és üldözendő minden kigondolható módon. Azzal az erővel, mely ezen átváltozáshoz szükséges volt, sok mindent ellehet követni. Mégis ha csekély mértékben is, de még mindég élvezi a nép bizalmát, Tisza urnak fekete serege.

Mégis vannak Debreczenben emberek, a kik azt hiszik, hogy a legközelebb megejtett egyháztanácsosok választása alkalmával, a régi egyháztanácsosok ellenében nyomtatva beadott szavazatok, nem fognak érvényteleneknek nyilvánittatni. — Azt mondják, hogy az egyháztanács belrendezési szabályainak 4. §-a szerint, minden egyháztanácsosnak megválasztatni óhajtott egyén neve, a kiosztott szavazati ivekre felirandó s igy ha azoknak szavazata érvényes, a kik nyomtatott iven szavaztak a régi egyháztanácsosok mellett, érvényesnek kell lenni azok szavazatának is, a kik a régi egyháztanácsosok ellen szavaztak nyomtatott iven.

Azt mondják, hogy az irott és nyomtatott szavazati ivek között nincsen jogi különbség, miután a nyomtatottak is az egyháztanács által osztattak ki és a szavazásra jogosultak által nyujtattak be.

Azt mondják, hogy nem lehet a nyomtatott szavazási iveket érvényteleneknek itélni, mert hiszen azért, hogy valaki irni nem tud, még lehet választó, de a neveket nem irhatja fel a szavazó ivre.

Azt mondják, hogy circa 1900 beadott szavazat közül, nem lehet 1700-at érvénytelennek és azokat, a kik ellen 1700-an, mellette pedig csak kétszázan szavaztak, egyháztanácsosoknak nyilvánitani.

Azt mondják, hogy még az esetben sem lehetne a nyomtatott szavazati iveket megsemmisiteni, ha a szabályoknak nem a szelleme, hanem a betüje volna az irányadó, mert hiszen az egyháztanács által kiadott felhivás 4-ik pontja értelmében, csak azon szavazatok nem veendők figyelembe, a melyek nem az általa kiadott szavazati iveken adattak be, már pedig a kérdéses szavazatok, azon ivekre lettek nyomtatva.

Azt mondják — nem tudom menynyiben igaz — hogy hiszen az ellenpártnak sok tekintélyes tagja, mint például maga a polgármester ur, Molnár György képviselő ur, Ármós Bálint főjegyző ur és sok mások oda nyilatkoztak, hogy a kérdéses szavazatokat nem lehet érvényteleneknek declarálni, sőt azt magam is hallottam, hogy az ellenpártnak jellemén és képzettségénél fogva, két igen tiszteletreméltó tagja, mint Zivuska és Dr. Kola János ügyvéd urak a nyomtatva beadott szavazatokat érvényeseknek mondták. Mondjon azonban bárki bármit, a nyomtatott iveken a régi egyháztanácsosok ellen beadott szavazatok nem fognak figyelembe vétetni; mert különben a választás eredménye kedvezőtlen lenne, a régi egyháztanácsosokra nézve. Már pedig azzal a szabadelvü nevet bitorló párt nagyon meg volt elégedve, Az igaz, hogy ezen jó nrak az egyház ügyeivel mentül kevesebbet törődtek, de készek voltak és készek, azon dicséretes hüségnélfogva, melyet a mamelukok nagymestere, pártunkat dicséreteivel minduntalan compromittáló Jókai ur oly szépen kifejtett Tisza Kálmánt követni akár a radikálisok, akár az ó-conservativek táborába. (Tisztelet a kivételeknek.) Igen a régi egyháztanácsosok 200 szavazattal 1700 ellenében megválasztottaknak fognak nyilvánittatni és lesznek köztök olyanok, kik nem fogják szégyenleni az egyháztanácsosságot elfogadni.

Pedig hát volna a dolgon mit szégyenleni. Ellenök 1700 szavazat adatott be, mellettök csak 200 szavazat. Ezen kétszáz szavazatot is csak ugy nyerték, hogy magok magokra szavaztak. Ugyancsak ők voltak az utcza szavazatszedő bizottságok elnökei és tagjai, melyek által az ellenök beadott szavazatok szabályszerütleneknek találtattak. Ugyancsak ők a központi bizottság tagjai, mely bizottság az utczai szavazatszedő bizottságok eljárását természetesen helyben fogja hagyni. Ugyancsak ők az egyháztanács tagjai: mely hivatva van mint fellebbezési forum ezen ügyben saját érdekében a központi bizottság határozatának helyben hagyásával, minden a régi mameluk egyháztanácsosokra nézve kellemetlen kérelmet elutasitani.

De a választó közönség bármi történjék is, hallgasson, adót fizetnie ezentul is szabad.

Dr. Ozory István.

Politikai hirek.

— **Garibaldi és hivei ellen** Rómában pár nappal ezelőtt röpirat jelent meg, mely rögtön meg is semmisittetett. A kormány, valószinüleg a szerző beleegyezésével, az egész kiadást megvette és megsemmisitette. A röpirat az olasz radikális pártról nagyon botrányos dolgokat közölt s Olaszországot is leálczázta volna az osztrák-magyar monarchiával szemben. Et van benne mondva, hogy a Garibaldi által állitólag Ausztráliába tervezett expedicziót nem más akart lenni, mint betörés az Italia irredenta, vagyis monarchiánk olasz tartományaiba. Garibaldi az atya és a fiu erre az ausztráliai expedicziót a kormánytól 200.000, a királyi civillistából 300.000 frankot adatott magának. Ez és sok több botrányos dolog volt elmondva a megsemmisitett röpiratban.

— **Az osztrák** választási mozgalmak ernyedetlenül folynak a csehek nélkül, a kiknek visszahuzódása a passivitás terére már kétségtelenné vált. A cseh államjogi klubb csak olyan egyéneket hajlandó fölléptetni, a kikről több mint bizonyos, hogy a reichsrath küszöbét át nem lépik.

Mi vár reánk Novi-Bazárban?

A bécsi „uj Presse" egy osztrák katonatiszt levelét közli ki több hó óta tartózkodik Novi-Bazár közelségében és a török-osztrák konvencziót igen élesen birálgatja.

A többek közt azt mondja, hogy a szultán fermánja a novi-bazári szandsákságban nem fog nagy hatást gyakorolni, mivel az ottani lakosság inkább hallgat a taslidsai muftira, mint a porta parancsaira és kétségtelen, hogy fegyveresen fog ellentállani csapatainak bevonulásának.

A porta csak azért jelölte ki Ausztria részére Pribojt, Prepoljét és Bjelopoljét, mivel soha sem merte ezen helyeket megszállani, mert jól tudta, hogy csapatai ott leginkább vannak veszélyeztetve, hol vagy éhen meghalhatnak, vagy a rajongó lakosság támadásainak ki vannak téve és mindenesetre vereséget szenvednének.

Azon vidéken, mond a levelező, nagy hadsereget nem lehet élelmezni, kicsinynyel pedig mit sem kezdhetni. A török kormány tehát ezzel Ausztriát csak részedte és ez által különféle veszélynek hagyja elibe menni.

Azonfelül pedig Ausztria a konvenczióval fogva a főhadmüveleti vonaltól el van vágv a Törökország ezzel azt akarta elérni, hogy a legveszedelmesebb kerületben osztrák-magyar csapatok vére árán eszközöljön ki csendet és rendet.

De az osztrák csapatok bevonulásukkor legkedvezőtlenebb helyzetben találandjak magukat. Visegrádtól Pribojig a Lim folyón át csak egy roskadozó hid van, melyet ha a viz elsodor, akkor az ottani őrizet minden összeköttetéseit elvesztette. Az utak barzasztók, és a három elfoglalandó hely nagyon távol esik egymástól. A távolság Prepolje és Bjelopolje közt 47 kilométer (6½ mértföld.) Ha az utóbbi hely vidéki lakosai ellenségesen lépnek fel, a bjelopoljei őrség akkor éhen veszhet el. A többi helységekben, jelesül Plevjében és Brdarevóban az osztrákoknak nincs őrségi joguk.

Ha felkelés törik ki, akkor nagyon kétséges, vajjon fognak-e a török csapatok muzulmánok ellen az osztrákokért harczolni.

Ezen levélhez alig kell kommentár és a ballplatzi strategikusoknak ugyan főhet fejük, ha ezt olvassák.

„E—s"

— **BUDAPESTI HIREK.** — **Urnapja** nagy ünnepélyességek közt tartatott meg. — **Junálist** fognak tartani a népszinház tagjai e hó 20-án. — **A Margitszigetről.** A Margitsziget fürdővendégeiknek száma jelenleg 227. Látogatók Londonból is vannak. — **Egy csavargó** midőn az őrjárat bekisérni akarta, a Dunának futott, s bele ugrott; csak holtteste került elő. — **A nemzeti muzeumot** május hóban több mint 21 ezer személy látogatta meg. — **Egy 9 éves fiu** a 2-dik emeletről leesett s szörnyet halt.

Külföldi dolgok.

— **A berlini ünnepélyességekről** az „E—s." a következő lakonikus táviratot vette: „Az ünnepélyességek kivilágitással, hangversenynyel, s minden egyéb programmszerü dologgal nagyon hidegen folytak le. Nemcsak külső fényben nem versenyeztek a tavaly, deczember ötödikén adott ünnepély fényével, hanem bensőleg is igen meglátszott rajtuk, hogy a nép hangulatában az arany lakadalom a nyári meleg daczára befagyott."

— **Berlin**, junius 12. éjjel. A német császárpár arany lakadalmának ünnepélyességei véget értek. Délután a királyi kastély fehértermében diszebéd volt, melyre 750 vendég volt kivatalos, este pedig a császári palotában hangverseny 900 személy jelenlétében.

— **Nem jó mindig fürödni sem.** A „D. T." egyik levelezője a minap fürödni ment a Buffaló folyóba. Javában élvezte már a folyó üditő hatását, midőn egyszerre hátulról egész sereg zulu támadja meg, akiknek körmei közül már nem is remélt megszabadulhatni, A gondviselés azonban máskép akarta. Észrevette a portyázó zulukat a közelben állomásozó angol csapat parancsnoka, s ez a folyó tulsó partjáról elijesztette az alkalmatlankodó vendégeket puskalövéseivel. Igy szabadult meg a zuluk közül a szegény angol reporter, aki nehezen fog többet zuluk közelében fürödni.

— **Szoloviev kivégeztetése** junius 9-én d. e 10 órakor történt meg, ezekre menő közönség jelenlétében. A rendőrség nagymérvü intézkedéseket tett a rend fenntartására. Négy század gyalogság vette körül a bitófát: 260 lépésnyi tér kozákokkal volt elzárva. Háromnegyed tizkor hozták az elitéltet egy szekéren; padon ült, kezei vasczölöphöz voltak kötve; a szekeret gárdagyalogság, kozákok és csendőrök vették körül. A hóhér elvezette a delinquenst a vérpadra; a katonaság tisztelkedett és Szuroff tbnok felolvasta a halálos itéletet. Szolovjeff középnagyságu, nyulánk termetü alak, arcza sárgás halvány, haja fekete, kissé őszbe csavarodott. — Fekete ruhát és magas száru csizmát viselt. Erélyesen, daczosan nézett maga körül; tiütetett azzal, hogy nem fél a haláltól. A hóhér vörös ingben, fekete mellényben felment és az elitéltet előre vezette. A lelkész feljött az elitélthez, de ez visszautasi totta. Ekkor a hóhér fehér inget és kámzsát vetett Szolovjeffre, megkötözte karjait és a három lépcsőjü zsámolyt odalökte a kötél alá. Az elitélt szembetünő erélyel lépett a zsámolyra; a hóhér félrehuzta alóla és Szolowjeff némi rángatozás után kimult, miközben a dobosok folyvást ütötték dobjaikat. A holttest fél óráig függött a bitófán, azután elszállitották a szomszéd temetőbe, a hol eltemették. A néptömeg egész csendesen viselte magát.

— **Órániai Vilmos herczeg**, a hollandi trónörökös tegnapelőtt, élte 39-ik évében Párisban meghalt és ezzel megszabadult azon nagy aggodalomtól, hogy neki a trónörökösi feszélytelenségét fel kell valamikor cserélnie az uralkodás nehéz gondjaival. Ott halt meg az anynyira szeretett Párisban, melyet éveken át mulattatott szerelmi kalandjaival. Pár héttel ezelőtt látatlan hőse volt egy váló pörnek, melynek hősnőjét a rosszat sejtő férj épen akkor vette üldözőbe, mikor az a „vig herczeg"-gel egy hotelbe ment; a férj csaknem felfedeste a szerelmes párt, de a hölgynek sikerült pinczér álruhában megszökni. A herczeg azonban megszokta az efféle eseteket és e szenzáczionalis válóper daczára igen jól érezte magát Párisban; politikai tekintetben is — a mennyiben egyátalában politikával foglalkozott — Napoleon császár egyik legterékenyebb és leghübb szövetségese volt. Vilmos herczeg nőtlen volt és most összese, a 28 éves Sándor herczeg a trónörökös.

— **VIDÉKI HIREK.** — **Szent-Miklóson** egy bojtar agyonlőtte magát. — **A difteritis** Nagyváradon igen jelentékeny mérvben pusztit. Mint irják, naponkint 20—30 gyermek esik e szörnyü járvány áldozatául. — **Pécset** egy kőmives legényre a kut részakapt s a szerencsétlent eltemette. — **Fösvény készer költ.** Kassán egy uri ember lakik, ki daczára annak, hogy roppant gazdag, igen fösvény. A vasárnapi lófuttatás alkalmával ő is akart a nézők között lenni, miután azonban maga szégyenkezett karzat jegyet váltani, egy ott álló suszterinast kért föl, hogy váltson neki jegyet. A fiu élelmes levén, váltott jegyet és nagy örömmel adta át a ..... jegyszedőnek és maga ment fel a karzatra.

Esküdtszéki tárgyalás.

Debreczen, jun. 14.

A mai sajtópernek tárgyát képezte Vértessy Lajosnak a „Debreczen" 1878 decz. 16-iki 244 számában megjelent azon közleménye, mely válaszul szolgált egy a kormánypárt helybeli lapjában a „Debreczeni Ellenőr"-ben 1878 évi 241 számában közzétett névtelen és Vértessy Lajost becsületében mélyen sértő czikkre. A tényállás következő.

Molnár György első izben megbukott, másodszor azonban megválasztott orsz. gyülési képviselő választása alkalmával elkövetett ravaszságok, pressió gyakorlások következtében a debreczeni függetlenségi párt lapja nyilvánosság elé igyekezett hozni mindama visszaéléseket, melyek a választás alatt felmerültek.

A „Debreczeni Ellenőr", melynek pártjában vannak álnév alatt lappangó számos munkatársai, a lap m. é. 241. számában egy oly czikk jelent meg nértelenül, mely meglehetős henczegő modorban azzal vádolta a debreczeni függetlenségi pártot, hogy pénzzel vesztegetett de különösen vádlott Vértessy Lajost, hogy vesztegetési czélból talérokkal manipulált.

Minden önérzetes embernek legdrágább a becsülete; mi természetesebb annál, mint hogy a durva, s becsületét mélyen sértő czikket Vértessy Lajos, ki tudvalevőleg a vesztegetés aljas fegyveréhez ösmeretes igazságszeretetnél fogva soha nem nyult, — válasz nélkül nem hagyhatta. Igy történt, hogy a „Debreczen" 1878. év decz. 16-ki 244 számában közzétett nyilatkozatban méltó indignálódással ezen szavakkal utasitotta vissza a névtelen czikiró rágalmait, hogy mindaddig, mig illető be nem bizonyitja törvény előtt, miszerint ő talérokkal vesztegetett: őt „rágalmazónak és akasztófára való gazembernek" tartja.

A rágalmat visszautasitó eme közleményre mintegy hét mulva megjelenik a „Debreczeni Ellenőr"-ben helybeli ügyvéd Komlóssy Arthur által aláirt czikk, melyben nevezett ügyvéd kinyilvánitja, hogy ama czikket ő irta, de a mennyiben ő azt mástól hallotta, s mintegy tréfából irta, annálfogva felhivja, sőt közveteli Vértessy Lajostól, hogy nyilatkozatát még azon év folyamában vonja vissza.

Vértessy Lajos ezen követelődző hangra, de meg mivel nem látta bebizonyitva, hogy ő tallérokkal vesztegetett, a „Debreczen" f. é. 8-ki számában ismételve kinyilatkoztatja, hogy

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

Egy halálra itélt naplója.

Lajos Napoleon titkos emlékirataiból.

(Folytatás.)

Bár szivem legtitkosabb mélyében e jelentőségeiben, legborzasztóbb jeleit vettem észre az őrülttel történt sajátságos találkozásom miatt feltámadott lelkiösmeretemnek; még is, daczára hatalmas benső meggyőződésemnek sem valék képes azokat olyanoknak tartani; sőt inkább igyekeztem magamat rábeszélni, sőt remélni is mertem, hogy ezen éjjeli esemény idő folytán eltünend emlékezetemből, s annak felejtésével lelkem lehangoltsága is elmuland.

Hasztalan! a mi előbb csak mulékony kéjelmetlen levertség, ideiglenes méla kedélyhangulat volt; csakhamar tartósan, a félelem és rémülés között való bátortalan s alkalmatlan érzéssé — folytonosan tartó komor fejtörés, czél és végnélküli gondolkozássá vált most. És ha előbb csak részvétlen s szokatlan merev nézése volt is az a tárgyaknak, most e tárgyakban amaz ismeretlennek átfuró, halál rideg tekintetét, ama siránkozó leánynak halvány s buteljes arczát láttam; füleimben pedig örökös vádként folytonosan e szók csengettek: Ő megőrült!

Bár mihez fogtam, bármire irányoztam is gondolataimat, — ez ördöngösen kinzó képeket, el nem üzhetem. Az ábrándnak és életnek legkedvesebb alakjai, melyek között lelkem néha ama rémek elől futni igyekezett, — mindig ama fertelmes lárvává torzultak, mindig csak ama dühösen forgó szemeket láttam ismét, ama görcsös mozdulatát az önsinü ajakaknak, s iszonyuan hangzott ismét, meg ismét kebelem mélyebben panaszkodó viszhang gyanánt: Ő megőrült!

Állapotom aggasztóbb lőn. Végre beteg levén, mind testemben mind lelkemben undorodtam a napvilágtól, de kerültem az éj csendjét is.

Ekkor elhatározám, hogy e tehertől, mely örökös átokként feküdt legbensőbb lényemen, s életemet kiállhatlanná tette, minden áron szabaduljak.

Nem is késtem a kivitellel.

Amaz éj óta, melyen a szerencsétlen tárczát találtam, igyekeztem mindent gondosan kerülni, mi a tulajdonos felfedezésére vezethetett volna. Darab ideig nyilvános lapokat sem olvastam; minden beszélgetést félbe szakasztottam, mely e féle tárgyra vezethetett volna, s igyekeztem egészen másra gondolni, mint arra, mit épen emlékezetemből kitörölni egy pillanatig sem sikerült: becstelen tettem öntudatára, mindamellett bizonyos alkalommal, még is megütötte fülemet, azon közlemény hire, hogy ama tárcza elvesztéséről a hirlapok sokfélét irtak; sőt a tulajdonos megis neveztetett, s a becsületes megtalálónak, 3000 font sterling rendkivüli jutalom igértetett. Három ezer font sterling!

Mily szerencsés, megelégedett, hasznos tagjává tett volna engemet az emberi társadalomnak ez összeg becsületes megérdemlése. És épen a becsületes kereset, nem módomban volt-e? Kezemben, hatalmamban volt e még ez órában épen ezen becsületes kereset? Ez órában, nem hatalmamba volt-e adva, hogy saját Istenem, vagy saját ördögüm legyen?

Most elvalék határozva jóvá tenni azt, mit a pokoli elvakultság miatt elmulasztottam; elhatároztam jóvá tenni mindazt, mivel talán mások végzete saját becsületességem, saját élet szerencsém ellen rétettem; lelkiismeretem nyugalmát, szivemnek elveszett békéjét ismét vissza akarám szerezni — és szerencsés akartam lenni. —

A száz darab bankjegyből, melyeket kész pénzre váltottam vala, körülbelől 1500 font sterlinget már elköltöttem. Még tehát ugyanannyi összeget tekinthettem becsületes tulajdonomnak, mihelyt a kitett 3000 font jutalomdijat igénybe vettem. A többi 7000 fonttal ismét százas bankjegyeket váltottam, a hirlapokban pedig a tulajdonos nevét és lakását kerestem.

*

Hasztalan lapoztam már keresztül tömérdek s különféle hirlapokat. Sehol se találtam, a mit kerestem. Egy este azonban, egy öreg könyvkereskedőtől tértem haza, kit nehány uj hirlap megrendelésére kértem, mikor a tárczát találtam; midőn inasom jelenté, hogy iróasztalomra egy levelet tett, melyet neki távollétemben egy idegen kézbesitett, s a mellett annak rögtöni kezemhez juttatását sürgetőleg, sőt bizonyos aggodalommal ajánlotta.

Feltörtem a levelet s a következő ismeretlen kéz által irott sorokat olvasám:

„**3000 font sterling jutalomdij** annak, ki az ..... kén este 10 és 11 óra között, ** utczától a *** piaczig elvesztett zöld bőrtárczát, melyben belől ezüsttel himezve „Erichson" név látható, és 100 darab száz font sterling értékü bankjegy volt; — alólirottnak kézbesiti

N** ..... kén 18 ..

John Erichson
*** utcza, 118. szám.

U. I.

Nem e sorok irója okozta, ha azok csak ma kézbesittetnek önnek.

W.— P.—"

Mintha menykő sujtott volna agyon.

Halaszthattam-e még tovább szándékom kivitelét? Halogathattam-e most már a nélkül, hogy magamat az aljas bünön kivül, elvetemedett gonosz tettel is ne terheljem? Nem kénytelenittettem-e, miután titkom nyilván egy harmadik ember kebelében feküdt, mindent felhasználnom, hogy önkéntesen hozott határozatomat annál gyorsabban teljesitsem, — mert minden halasztó perczczel, a megbocsáthatlanitó következményektől félnem, s hogy mint tolvaj megbüntettetem, reszketnem kellett?

Mohón, mintha életem megmentése forogna fen, kinyitám szekrényemet, tárczámba tevém a beváltott 70 darab 100 fontos bankjegyet, s parancsolám inasomnak, hogy kocsimat állitsa elő.

A legközelebbi óranegyedben, uton valék Erichson urnak, a város távolabb fekvő részében levő szállása felé.

Oly zordon este volt, midőn november vége felé szoktak lenni. Az ég köröskörüi sürü felhők által volt beboltozva, — és a bágyadt lámpalángok, melyek imitt-amott a házak előtt égtek, alig hatottak keresztül nehány lépésre, a nedves ködön, mely fekete hegy-láncolatként szállott le az ég és föld közé. Az utczák már üresek valának. A legutolsó kalmár is bezárta már boltját, és az éjjeli őrök nehéz léptei kongottak imitt-amott a néma csendben. A tiszteletreméltó szürke szent *** templom harangja, mely mellett elkocsiztam, tizenkettőt ütött.

(Folyt. köv.)

mindaddig mig törvény előtt be nem bizonyitja első állitásait, nem vonja vissza sőt fentartja a mit mondott.

Ez elmondottak szolgáltak tehát alapul arra, hogy Komlóssy Arthur, Vértessy Lajos ellen a sajtópert megindította, melynek tárgyalása a mai napra lett kitüzve. A tárgyalás iránt, mely 9 órakor vette kezdetét a közönség rendkivüli érdekeltséggel viseltetett, igy történt, hogy már fél 8 órakor a terem zsufolásig megtelt hallgatósággal.

Elnök: Szőgyényi István.

Birák: Szabó Imre, Cseresznyés Sándor.

Jegyző Bay Gábor.

Vádló: Komlóssy Arthur.

Vádlottak padján ül: Vértessy Lajos, s ügyvéde Hegyessy Márton.

Az esküdtszék következőleg alakult: Rendes tagok: Várady Szabó Miklós, Mayer Antal, Liszka Nándor, Knoll Pál, Szathmári Sándor, Nemes Gábor, Boschetti András, Nagy András, Nagy Mihály, ifj. Lakatos Gábor, Földesi Antal, Tamási Géza. Póttagok: Pápai Pál, Vadon Sándor.

Elnök Szőgyéni István mindenek előtt figyelmezteti előbb a közönséget, majd vádlót és vádlottat, hogy az ügy komolyságához képest előbbiek csendben és illedelmesen, utóbbiak a kellő tisztelettel viseltessenek egymás iránt. Ezután felolvastatnak: a vádlevél s azon közlemények egyenkint, melyekre a vád alapitva van. S miután elnök vádlotthoz a szokásos kérdéseket intézte, felhivta Komlóssy Arthurt vádbeszédének elmondására.

Komlóssy Arthur elmondja, hogy ő életében most áll harmadszor az esküdtszék előtt. Ezelőtt mások érdekében, más egyének becsülete megóvása szempontjából találkozott a t. esküdtszékkel e helyen, de most nem mint ügyvéd, nem mások érdekében szerepel, hanem mint magán ember, mint családapa volt kénytelen az esküdtszékhez folyamodni, hogy becsületének, mely megtámadtatott s lealacsonyittatott, oltalmat s elégtételt szerezzen.

Elsorolja a politikai viszálkodásokból kifejlődött hirlapi polemiát e városban létező két párt között, s annak indokául, hogy ő ebben részt vett, felhozza azon körülményt, miszerint az utóbbi képviselőválasztás alkalmával a szavazatszedő bizottságnak ő is tagja, sőt jegyzője volt, s mint ilyen kötelességének tartotta a helybeli független párt által az ellenök felhozott vádakra társai, mint Dalmy, Halmágyi stb. nevében is sikra szállani; igy történt, hogy az „őszinte szavak“ czimü czikk napvilágot látott. Nem bocsátkozik egyébiránt a dolognak bővebb magyarázatába, menynyiben tudja, hogy az esküdtszék ugy a felolvasott közleményekből, mint beterjesztett vádiratából meggyőződhetett, hogy a vád mily borzasztó, mily lesujtó; nem akarja a szavakat ismételni, de állithatja, mióta hirlapirodalom létezik, ilyen nem mondatott emberre.

Neki — folytatja tovább — nincsen vagyona, nincsenek dominiumai hogy azokra kimehessen, s hazajöhessen, de van családja, neje és három gyermeke, kikre szeplőtelen nevet akar hátrahagyni, kéri ennélfogva az esküdtszéket, hogy mondják ki vádlottra a vétkest.

A vádbeszéd után Hegyessy Márton védő állott fel s körülbelől következőket mondotta, a mint azt egyszeri hallásból utánjegyeznünk sikerült:

Hegyessy Márton: Tisztelt esküdtszék! Ha volt valaha panasz, ha volt valaha vád, mely bíróság vagy esküdtszék előtt emeltetett, ugy a mai panasz a mai vád az, melyet minden erkölcsi érzet elitél, elkárhoztat. Ez a mai vád t. esküdtszék, valóban nélkülöz minden jogalapot, s eszébe juttatja az embernek Aesopus meséjét, a farkasról és bárányról. A farkas a folyam felső részén állott, a bárány alól, mégis az támadta meg ezt, hogy zavarja a vizet. Ime, a farkas meséje ujabb kiadásban. A panaszló rágalmazta védenczemet s mégis ő perel, s ő folyamodik az esküdtszékhez becsületben való megtámadtatásáért!

Fölperes igen szépen elmondotta, hogy megvan sértve védenczem által, de a tulajdonképeni sértésnek, a ténynek történelmi részét mellőzte, óvatosan elhallgatta beszédében, — a mit különben vádlevelében igen bőven tárgyalt. De ennek a történelmi résznek tulajdonitom én a legnagyobb fontosságot, hogy az itt a t. esküdtszék előtt teljesen feltárassék.

Én, uraim távol állok az itteni viszonyoktól, azokat részleteiben nem ismerem; de a távolból is, madártávlatból figyelemmel szemléltem, hogy itten kétségkivül mindkét párt között intra et extra éles ellentétek vannak, hogy itt szenvedélyes pártharcz folyt, s láttam azt is, hogy bizony a szenvedélyek eme tüzét orvosolni kellene. De, kérem alásan, vádló ur nagyon kontár orvos volt, midőn a helyett, hogy a szenvedélyességgel telt kedélyeket csillapitani, a bajt orvoso'ni igyekezett volna, azt közzé tett czikke által szitotta, vagyis olajat öntött a tüzre. Ez történelmi része a ténynek. Itt t. esküdtszék, maga vádló követett el rágalmazási bünt; tekintsük czikkét s mérlegeljük azt. Azt mondja vádló, hogy védenczem tallérokkal vesztegetett. Hát mi ez? — Nem-é a becsületnek legbrutálisabb megtámadása. — Mi a rágalom? Rágalom az, ha valaki oly ténynyel vádoltatik, mely tény ha valóban elkövettetik, büntetés alá eső cselekményt képez. — Ezt tette vádló védenczemmel szemben. Hát valjon nem helyesen tette-é védenczem, midőn ezen, csakugyan borzasztó rágalmat visszautasitotta? — Valjon nem ez volt volna bármely önérzetes becsületes embernek kötelessége? Hogy aztán mily kifejezésekkel utasitá vissza a rágalmat védenczem, a ki nem jogtudós, — de gazdálkodó, — az a dologra nem tartozik. — Sokkal inkább, sőt igenis, beszámitás alá vendő az a körülmény, mely a vádló által elkövetett rágalmat nagyban fokozza, hogy mint ügyvéd, mint qualificált egyén, ki a jogot tudja, tudnia kell, mégis rágalmaz anélkül, hogy provocáltatott volna; tudva, akarva sérté védenczem becsületét, anélkül hogy arról a mit állitott meggyőződve lett volna.

S midőn aztán rágalmazását visszautasitja védenczem, ismét a nyilvánosság elé lép vádló, s a helyett hogy visszavonná állitásait vagy azokat mint védenczem kivánta — törvény előtt bebizonyitaná, — azt mondja, hogy ő ama dolgokat mástól, nem a legjobb renommében álló Kövesdi Jánostól hallotta, s csak tréfásan közölte, követelte védenczemtől hogy a kifejezéseket, melyeket czikkében használt, vonja vissza. Ez már aztán eljárás! Eugedelmet kérek, még ez esetben is rágalmazási bünt, tehát nagyobbat követett el vádló, mint milyennek elkövetésével védenczemet vádolja.

A büntető törvénykönyv idevonatkozó czikkének indokolása határozottan mondja, hogy a rágalmat minőségében nem szállitja alá az a körülmény, ha azt mástól hallva terjesztjük. (Felolvassa az indokolást.) Büntetendő a rágalmazó, s büntetendő a terjesztő.

Ezen okoknál fogva t. esküdtszék nem lehet védenczem vétkes. Nem lehet vétkes ugy régibb mint ujjabb törvényeink értelmében sem. Mert tény, hogy vádló rágalmi vétséget követett el; ez ellenében állitja, hogy becsületében őt sértette meg védenczem. — Ha ez utóbbi állana is, ez esetben sem lehet védenczem vétkes, mert törvényeink szerint az egyik más ellenében használt kölcsönös sértések vagy rágalmak lerontják, vagyis kiegyenlitik egymást; a corpus jurisban is megtaláljuk, hogy „verba verbis compensantur.“

De nem lehet vétkes védenczem azon oknál fogva sem, mivel tulajdonképen nem is vádlót terhelik ama kifejezések melyek feltétlenül mondattak, s melyek a mai sajtóper tárgyát képezik. Hisz maga vádló mondja utolsó nyilatkozatában, hogy „őt ama kifejezések nem is terhelhetik,“ mert ő Kövesdi Jánostól hallotta a mit állitott. Erre védenczem azt válaszolta, hogy fentartja továbbra is ama kifejezéseket az ellen ki azt mondta, mig be nem bizonyitja. Tehát ha valakinek kellett volna vádat emelni védenczem ellen, ugy azt Kövesdinek kellett volna.

Felhozza végül vádló beszédében, hogy neki családja van, gyermekei vannak, a kikre nem akar szennyes nevet hagyni. Igazsága van. A legdrágább érzelem ez, a legszebb kötelesség, mivel az ember családja iránt tartozik. S éppen ez a dolog az, a mi legjobban fokozza a vádló által elkövetett rágalom nagyságát. Mert ha neki fáj az, hogy becsülete megtámadtatik, miért tette éppen ő azt, hogy védenczem becsületét első sorban megtámadta, nevét beszennyezte, védenczemét, a ki pedig szintén szeplőtlen nevet akar hátrahagyni!

Én bizom a t. esküdtszék igazság szeretetében s abban, hogy lelkiismeretök szerint fognak itélni.

Hegyessi eme kitünő, s a hallgatóság által kedvezően fogadott beszéde után, vádló Komlóssy még reflektál a védbeszédre, s a többek közt elég gyöngédteleuül szemére lobbantja Hegyessinek, hogy a multkori sajtópert, hol szintén mint védő szerepelt, elvesztette. Nincs terünk, hogy a választ s a viszontválaszt részletesen leirjuk, de annyit constatálunk, hogy védő Hegyessi viszonválaszában is kitünően érvelt s meggyőző indokolással czáfolta meg a vádló által ujabban felhozottakat.

Ezek után elnök összegezi a vád- és védbeszédeket, s a következő három kérdésre hozandó határozatra hivja fel az esküdteket.

I. Meg vannak-é győződve az esküdtek lelkiismeretök szerint, hogy az inkriminált czikket Vértessy Lajos irta?

II. Megvannak-é győződve az esküdtek arról, hogy a kérdéses kifejezések rágalmat, vagy becsületsértést tartalmaznak?

III. Vétkes-é Vértessy Lajos vagy nem?

Az esküdtek visszavonultak, s mintegy 3 negyed órai tanácskozas után az elnökké választott Liszka Nándor a következő eredményt hirdeti ki:

Az első kérdésre II igen, I nem. A második kérdésre **8** igen, **4** nem. A harmadik kérdésre **6** igen **6** nem.

Ezek szerint vádlott Vértessy Lajos felmentetett. A költségek megtérítését Vértessy Lajos nem kivánta. A közönség az esküdtszék felmentő itéletét harsány éljenzéssel fogadta.

Ezzel a tárgyalás d. e. 11 órakor véget ért.

G. J.

UJDONSÁGOK.

* **Az esküdszéki tárgyalásról** szóló terjedelmes tudósitásunk miatt ujdonságaink nagyrészét kénytelenek voltunk mai számunkból kihagyni.

* **Azon nagy izgalommal szemben**, mely — az utczai bizottságoknak — a választó polgárság jogainak megcsonkitását czélzó eljárását követte, eddigelé a püspök és polgármester urak csak annyi intézkedést tettek, hogy az utczákba apostolokat bocsátottak ki, kiknek feladata lenne rábeszélni a polgárságot, hogy jogai visszakövetelésétől álljon el s engedje 200 szóval 1700 ellenében megválasztani azokat, a kikben a közügynek nem barátait, hanem ellenségeit látja. Furcsa törekvés, mi aligha fog sikerülni, mert tudhatnák, hogy ott, a hol jogról van szó — a debreczeni polgárság azon része, mely most az egyházi tanács ellen szavazott — nem alkuszik.

* **Tornaügy**. A versenyző tornászok jutalmazására ujabban adakoztak: Tóth Varga Mariska, Mayer Heinrich Józéfa urnők egy-egy drb aranyat, Dáné Istvánné urnő két drb egy frtos tallért, Dáné István ur egy értékes uti kézi-táskát teljes fölszereléssel. Szives köszönetet szavazva ezekért — van e szerint 13 drb arany, egy drb aradi emlékpénz, egy uti táska, és 16 drb egy frtos tallér. Debreczen, junius 14. Varga Lajos, elnök.

* **Elveszett** egy kulcsnélküli női aranyóra tegnap este a czeglédutczai Vincze-féle kávéházból a vasutig terjedő uton. — A becsületes megtaláló sziveskedjék a kapitányi hivatalnál Jenei István urnál átadni, hol illő jutalmát veendi.

* **A helybeli lótenyesztő gazdák**, kik e f. évi junius hó 30-ik napján, a nagyerdőn reggeli 8 órakor kezdetét veendő lótenyésztési jutalomdij kiosztásra, akár sikerült szopós csikóval biró anya kanczákkal, akár 3 éves s kitünő tenyész képességet igérő kancza csikókkal, vagy végre minden tekintetben kitünő mén és kancza csikókkal pályázni akarnak, értesittetnek, miszerint kiállitandó lovaik és csikójaikra, az elmaradhatlanul szükséges hatósági bizonyitványoknak, minden dij nélküli kiadásával alkapitány Bogdány Imre van megbizva, kinél is folyó évi junius hó 16-ik napjától kezdve a hivatalos órákban bármikor jelentkezhetnek. A hajdumegye területéről jelentkező pályázók bemutatandó lovaik s csikójaikról pedig hasonló bizonyitványokat a jelentkezők illetékes hatósága állitja ki. Debreczen, junius 13-án, Debreczen város kapitányi hivatala.

* **Az önk. tüzoltó-egylet** zenekara holnap délután a nagyerdei fürdőháznál fog müködni.

* **Endrődi Sándor** ismert fiatal költőnk a napokban kitünő sikerrel tette le a tanári vizsgálatot, a kolozsvári egyetem tanári kara előtt. Hisszük, hogy hazai tanintézeteink iparkodni fognak a fiatal tanárt megnyerni. A költő Kolozsvárról B. Füredre utazott.

* **Korytniczáról**. Korytniczán m. hó 15-kén nyitották meg a fürdői idényt s az első vendégek egyike most is Simonyi Ernő orsz. képviselő volt, ki a nyári hónapokban rendesen e kiváló barátságu gyógyfürdőben keres üdülést. A fürdő folyását halad; a fedett sétány, melynek eddig kellemetlen időjárat alkalmával, nagy hiányát érezték, már elkészült s igen kellemes hatást gyakorol a szemlélőre. Ujitás az is, hogy a jó nevü Stanek-szálloda verendái, melyek eddig a kaszinó helyiségeket pótolták, be vannak üvegezve s ekép erős és szeles időben is használhatók.

Különfélék.

— **Szivtelen mostoha**. Egy aszszonyt Londonban halálra itéltek, mivel mostoha lányát, egy 8 éves gyermeket arra kényszeritette, hogy 16 gombostüt és 2 varrótüt a levesben megegyen, a mire az szörnyü kinok közt mult ki.

— **A kedvenczember**. Koszkull Miklós az orosz czár egyik kedvencz hivatalnoka ezelőtt kevéssel eltünt, nemsokára meggyilkolva találtatott. A lapok — mint a Liberté irja — azt hirdették arról, hogy rablógyilkosság forog fenn. Most már bizonyos, hogy a nihilisták müve volt, mert több nihilista fogatott el és végeztetett ki, amint hisszük-e gyilkosságban való bünrészesség miatt.

Nyilt-tér.*)

Ezennel tudatom a t. közönséget, hogy az I. ipartársulati banknál könyvvezetői minőségben volt **Thalvizer Lájos**, mint hallatszik megszökött, s mint értésünkre jutott, nevünk aláirásával több váltót hamisitott. Kijelentjük ennélfogva, hogy sem Thalvizer Lajos, sem Thalvizer Alajos, sem Stekli Adolf, sem Guntner Ferencz neveken szereplendő váltókra, mi nevünket soha nem irtuk.

Debreczen, 1879. junius 14.

Raics Lajos
és
Czabán Dániel.

*) E rovat alatt közlöttekért beküldő a felelős.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**
Főmunkatárs: **Grünvald József**

MINDENNEMÜ
TITKOS BETEGSÉGEK
és
bőrbajok
gyógyittatnak RICORD párisi egyetemi tanár egyedüli biztos gyógymódja szerint.

FOGAK
és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Weisz Gyula
specialista gyógyász,
a budapesti császári és királyi katonai főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü orvos által.
Lakik: kis-várad-utcza, dr. Kempf József házában, 2117. sz. (166.)

EPILEPSIE
(nehézkór) levél utján gyógyittatik dr. KILLISCH különleges orvos által Drezdában, Neustadt.
Eddig több mint 11,000 eset gyógykezelve. (407.)

VÉGKIÁRULÁS.

Alólirttnak van szerencsém tudatni, miszerint elhatároztam magamat, üzletem megváltoztatására, ennélfogva az abban találtató mindennemü

bőr-árukat, pokróczokat, szőnyeg-szöveteket,
zsákokat, szerszám-czikkeket,

szóval mindenféle **áruimat, saját áraimon, sőt részben még azon alól is**, készpénz fizetés mellett végképen kiárusitom.

Miről is a t. cz. közönséget tisztelettel értesitem.

Kálmán Benő,
(172.) főtér városházépület Debreczenben.

KAZAN és GÉP-MÜHELY
Debreczen, péterfia-utcza 888-ik sz.
Alólirttak ajánljuk magunkat mindennemü uj-kazán és gépmunkákra, egyszersmind azoknak kijavitására. Szakavatott jó munkát és jutányos árak mellett, gyors kiszolgálást kötelezvén, a t. közönség becses megrendelését kérjük.
Tisztelettel
STERNISCHA TESTVÉREK.

Gummi és halhólyag.

Legbiztosabb **elővigyázati készülékek**, valódi franczia minőségüek, tuczatja 1 frttól 5 forintig.

NŐI KÜLÖNLEGESSÉGEK

(párisi szivacsok) tuczatja 2 frt 50 kr.

MAGÖMLÈS-ŐRZŐ

(öv-alakban) darabja 2 frt 50 kr.

Közvetlen küld utánvétellel a gummi-áruk ügynöksége:

Alex. Mosé Bécs I. Köllnerhofgasse Nr. 4.
(45)

FERENCZ JÓZSEF
KESERÜVIZ-FORRÁS
Elismert mint leghatásosabb valamennyi keserüviz között.

Dr. Leube W. a belgyógyászat tanára Erlangenben. „Nem okoz kelletlen mellékhatást, ha nagyobb adagban vétetik. Sőt még oly esetekben is, hol a bélnyákhártya izgatott, e viz fájdalom nélküli székletétet okozott.“

Dr. Korányi Frigyes, tanár és kir. tanácsos Budapesten. „Különösen azáltal tünik, ki, hogy enyhén keserü, nem kellemetlen izü és hogy még hosszabb használat után sem zavarja meg az étvágyat és emésztést.“

Dr. Gebhardt Lajos, tanár és a Szt.-Rókus köz-kórház igazgatója Budapesten. „Könnyen vétethetik és a többi budai vizekhez aránylag kevesebb mennyiségben és rövidebb idő alatt hoz kedvező eredményt létre.“

Dr. Kiss Sándor, a Szt.-János köz-kórházigazgatója Budapesten. „Valamennyi budai keserüviz között kellemes ize és jeles hatása által tünik ki: gyomur- és bélhurutnál, megrögzött székrekedésnél, alhasi vérpangásuál, válamint vértolulásoknál, aranyérnél, étvágytalanságnál sib.“

Dr. Bamberger Henrik, tanár és udvari tanácsos Bécsben. „Még hosszabb használatnál sinos semmiféle káros hatása.“

Dr. Meynert Th. az elmegyógytan tanára, — kormánytanácsos Bécsben. „A mársékelt adagok és azok kiméletes hatása által e kóroda egybevágó heveny kóresetoinél, gyakran fontos okijavaslatnak felelnek meg.“

Ezen viz kapható Csanak J., Deutsch A., Huszár K., Ricki J. A., Sötér M., Varga L.-nél Debreczenben, továbbá minden gyógyszertár és fűszeráru kereskedésben és a forrás-igazgatóságánál Budapesten. (131.)

Umráth és Társa Prágában
GAZDASÁGI GEPGYÁRUSOK,
ajánlják a szilárd készület, nagy munkaképesség, könnyü járás és tiszta cséplésről legelőnyösebben ismert, kereken járó és keretén álló

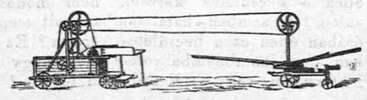

kézi és járgány cséplőgépeiket,
I-től 8 ló vagy ökör erőig,
továbbá legjobb minőségü Backer rendszerü tisztitó-rostáikat, szecskavágóikat, a cséplőgép járgánya által hajtható dara- és lisztörlő malmaikat stb.
Mutatvány raktár és képviselet POSSZERT JÁNOS-nál Debreczenben, ki is a t. cz. gazda közönségnek képes gyáriárjegyzékekk ingyen, postán bérmentve szolgál. (113.

Párisi világkiállitás 1878.
A legmagasabb kitüntetés
A BECSÜLETREND LOVAGKERESZTJE
és 4 érdemérem.

160 arany-, ezüst- és bronz-
érem az összes nemzetközi és egyéb mezőgazdasági kiállitáson.

RUSTON, PROCTOR és Társa
Budapest, nádor utcza 41. sz.
ajánlanak dusan felszerelt raktárukból:
javitott gőzmozdonyokat,
fa-, szén és szalmafütésre,

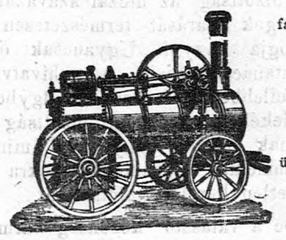

gőz-
cséplőgépeket
üszögtisztitó készülékkel;
MALMOKAT,

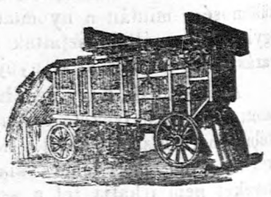

Backer-féle rostákat, trieureket stb.
(141.)

RAVISSANTE du Dr. Lejosse à **PARIS**

a hölgyvilágnak egyetlen, ártalmatlan bőrszépitő szere, s azon jeles tulajdonsággal bir, hogy a bőrszervre puhitólag, felfrissitőleg hat, annak müködésére fokozó és éltető befolyással bir. A legdiscsőbb toillette-szer minden hölgy számára, mely a Poudre de riz-t, ezen, a bőrt kiszáritó, sárgává, ránczossá és herradttá tevő szert, mindenütt háttérbe szoritja. Minden bőrbetegséget eltávolit s a bőr szinét fiatalitja és szépiti. Mint lágyitó bőrfejlesztő szer minden zsiranyagot és olajféleségen felülmul, miután a bőrt rendkivül hajlékonynyá, gyöngéddé és fehérré teszi. Ára 2 frt 50 kr. és 1 frt 50.

SAVON RAVISSANTE a legkedveltebb pipere-szappan a bőrszin szépitésére és javitására.

Egy kartonnal (3 darab) 1 frt 50 kr.; darabonkint 50 krajczár.

Budapesten valódi minőségben: Török József gyógyszert. Levélbeli megrendeléseket pontosan teljesit SCHWARZ HENRIK. Központi szétküldési raktára Budapest, Muzeum-körut 41.

Debreczenben: Gölti Nándor és Dr. Rottschnek V. Emil urak gyógyszertárakban

Kiadó tulajdonos: JENEY JÓZSEF.

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.